

Ἡ κυκλική γραμμή, τὴν ὁποίαν χαράσσουν ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους οἱ παῖδες παίζοντες τὴν παιδιὰν γυριλ-λίν.

γυριλι τό, ἀμάρτ. γυριλ-λίν Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.)
Κυπριακ. Σπουδ. 17 (1953), πθ'.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυρ-ο-ς κατὰ τύπ. ὑποκορ.

1) Μικρὸς γῦρος ἔνθ' ἄν. 2) Εἶδος παιδιᾶς, κατὰ τὴν ὁποί-
αν οἱ παῖδες χαράσσοντες μακρὸν κύκλον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους,
τὸ «γυριλ-λίν», θέτουν ἐντὸς αὐτοῦ διάφορα ἀντικείμενα,
ὥπως πέννας, μολυβδοκόνδυλα, ἐλαστικὸν κόμμι κ.τ.τ.
Ὁ βάλλων ἐξ ὠρισμένης ἀποστάσεως διὰ τῆς «πλάκας»
του, εἶδους λείας καὶ ἐπιπέδου πέτρας, καὶ ἐξάγων τὰ ἀντι-
κείμενα ταῦτα ἐκ τοῦ κύκλου κερδίζει αὐτὰ Κυπριακ.
Σπουδ. ἔνθ' ἄν. Πβ. γυρ-ο-ς 5β.

γυριλούδι τό, ἐνιαχ. γυριλ-λούδιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυριλι κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Μικρὸς γῦρος ἔνθ' ἄν.

γυρινὸς ἐπίθ. ἐνιαχ. γυρ'νὸς Θεσσ. Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυρ-ο-ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ινός.

1) Ὁ κατοικῶν εἰς τὰ πέριξ, ὁ περίοικος ἔνθ' ἄν. Πβ.
τριγυρινός. 2) Οὐδ. οὗς. πληθ., οἱ περὶ ἡμᾶς Θράκ. :
Γνωμ. "Ενας ἄνθρωπος κοιτάζ' καὶ τὰ γυρ'νά του (ἐπὶ ἄν-
θρώπου πράττοντος κατ' ἰδίαν κρίσιν καὶ μὴ ὑπολογί-
ζοντος τὴν γνώμην τῶν ἄλλων).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τῶν τύπ. Γυρ'νά Λῆμν.

γυριδ τό, Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Σίφν. γυρίον Πόντ.
(Ἀντρεάντ.) ὑρίον Πόντ. (Ἀντρεάντ.) γυρίος Πόντ. (Χαλδ.)
ἐγυρίος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω. Διὰ τοὺς τύπ. γυρίος, ἐγυρί-
ος πβ. βεθίος, βεξίος εἰς λ. βηχιό.

1) Ἡ περιφορά, ὁ περίπατος Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Σίφν.:
Πολὺ σ' ἀρέσει τὸ γυριδ, δὲν κάθεσαι καὶ 'ς τὸ σπῖτι κα-
θόλου Κρήν. "Ηβγηκες πάλι 'ς τὸ γυριδ Σίφν. Οἱ πραγματε-
υτῆδες βγαίνουνε 'ς τὸ γυριδ, γιὰ νὰ πουλήσουνε αὐτόθ. Συ-
νών. ἀναγυρίδα 1δ, ἀπογυρίδα 2, βόλτα 2,
γυρ-ο-ς 8. 2) Ἡ ἐπαιτεία Κύθν. Πόντ. (Ἀντρεάντ. Χαλδ.):
"Εμαθε 'ς σὸν ἐγυρίον 'ς σὴ χώρας τὰ πόρτας (ἔμαθε νὰ
ἐπαιτῇ εἰς τὰς θύρας ξένων οἰκιῶν) Χαλδ. "Εξέβεν 'ς σὸ
γυρίον (ἐξῆλθεν εἰς ἐπαιτείαν) Ἀντρεάντ. Μία εἶνας ἐφτω-
χὸς ἐπῆεν 'ς σὸ ὑρίον αὐτόθ. || Φρ. "Εγινε τοῦ γυριού (κα-
τήνησεν ἐπαίτης) Κύθν. Ξέρεις, τὸ παιδί, πρωτόπειρος,
ἐκάμιν τον τοῦ γυριού (κατέφαγον τὴν περιουσίαν του καὶ
κατέστησαν αὐτὸν ἐπαίτην) Σίφν.

γυριολῆς ἐπίθ. Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα) Θηλ. γυ-
ριολοῦ Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα) Οὐδ. γυριολήδικο Θηρ.
(Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα).

Ἐκ τοῦ οὗς. γυριό καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λής,
περὶ τῆς ὅπ. βλ. Μ. Φιλήντ., Γραμματ., 2, 457.

Ὁ περιφερόμενος ἀσκόπως ἔνθ' ἄν. : Βρέ, τὸ γυριολῆ!
Θήρ. Αὐτὴ δὴ γυριολοῦ θὰ πᾶς νὰ πάρης; Θήρ. (Ἐπισκοπ.)
Συνών. ἀπογυριστής, γυριστής 2, γυρο-
υλάς, γυρουλιάρης.

γυριολίζω Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυριόλης.

Περιφέρομαι ἀσκόπως ἔνθ' ἄν. : "Ολη τὴν ἡμέρα γυριο-

λίζεις καὶ τὸ βράδυ μοῦ κάνεις τὸ γουρασμένο Θήρ. (Ἐπι-
σκοπ.) || Αἶνιγμ.

"Ολη μέρα γυριολίζει | τσαὶ τὴ νύχτα χασκαρίζει
(τὸ ὑπόδημα) Θήρ. (Οἶα).

γύριση ἡ, Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)
Κύπρ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Κόκκιν. Μεσσην. Παπ-
πούλ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γύρισ' Θεσσ. (Τρίκερ.) γύρ'ση
Λῆμν. γύρ'σ' Λέσβ. Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω.

1) Ἡ στροφή Καλαβρ. (Γαλλικ.) Κύπρ. : "Εκαμε γύρι-
ση τ' ἀνδὶ Γαλλικ. Ἄσμ.

'Σ τὴ γύρισην δοῦ μαύρον του βρίσκει τὴμ Μαρουλ-λοῦν
δον.

2) Ἡ περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Λέσβ. : Ζήσαμε
ἕνα χρόνου τσι πά' 'ς τ' γύρ'θ' τ'ς χροονιᾶς λουγουφέραμ.
Μὴ δ' γύρ'θ' τ'ς χροονιᾶς θὰ κλείουν τὰ τριάντα αὐτόθ.
Συνών. γυρ-ισιὰ 4, γύρ-ισμα 4. β) Ἡ μετὰ τὴν πανσέ-
ληνον φάσις τῆς σελήνης Θεσσ. (Τρίκερ.) Κύπρ. Λῆμν. Πε-
λοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Κόκκιν. Μεσσην. Παππούλ.) : "Εχο-
μεγ-γύρισην τοῦ φεγγαριού Κύπρ. Τώρα τὸ φεγγάρι εἶ-
ναι 'ς τὴ γύριση· αὐριο, μεθαύριο θὰ κάμη νέο Μεσσην.
Αὐτὸ ἦταν 'ς τ' γύρισ' τ' φεγγαριού Τρίκερ. Πβ. λείψη,
χάση, φέξη. 3) Τὸ ἐξ ἱλίγγου προκαλούμενον αἰσθημα
στροφῆς Τσακων. (Χαβουτσ.) : Βρίσκα μ' γύριση (μὲ κατα-
λαμβάνει ἱλίγγος). Συνών. γυρίδα 3, φούρλα. 4) Ἡ
ἀναδίπλωσις τοῦ κρασπέδου ἐνδύματος καὶ ὑφάσματος ἐν
γένει Μακεδ. (Χαλκιδ.) : Κάνουν γύρ'θ'. Συνών. γύρ-
ισμα 13 β, στρίφωμα. 5) Ἀλλαγὴ κατευθύνσεως
Καλαβρ. (Γαλλικ.) κ.ά. : Σὰμ βοτίτζουν, γάν-ρουν δὴν γύ-
ριση τοῦ νεροῦ ἀν δό'να αὐλάκι στ' ἄδ-δο (= ἄλλο) 6)
Κλίσις, πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἢ τῶν ἄστρων Καλαβρ.
(Γαλλικ.) 7) Καμπὴ Καλαβρ. (Γαλλικ. κ.ά.) : "Εκεῖν' ὁ
χριστιανὸς πάει κ' ἔκαμε τὴν γύριση, 'ἐφ-φαίνεται πλέο
Γαλλικ. 8) Τὸ σύνορον ἀγροῦ, μάνδρας σηκοῦ κ.τ.τ. Κα-
λαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) : Τὰ πρόβατα δελέ-
τσασι 'ς τὴν γύριση καὶ τρώγουσι (= τὰ πρόβατα συνεκεν-
τρώθησαν εἰς τὰ σύνορα τῆς μάνδρας καὶ βόσκουν) Μπόβ.

γυρισημέρα ἡ, Κύπρ. (Ἀμμόχωστ.) — Χ. Παλαίσι.,
Συλλογ. Κυπρ. Ποιημ., 74, 158.

Ἐκ τῶν οὗς. γύρ-ιση καὶ ἡμέρα.

Κατ' αἰτιατ. ἐπιρρηματ., τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἔνθ' ἄν. :
Ποιήμ.

Γυρισημέρα ὁ Μελῆς πάγει κ' ἡ φτωχοπούλα
καὶ ἐπαρηγορήθηκεν πάλε κ' ἡ Ζαχαρούλα

Χ. Παλαίσι., ἔνθ' ἄν., 158.

Γυρισημέρα ξέξασιν 'ποὺ τὸ χωρκὸν ζευγάριν.

ἔνθ. ἄν., 74. Πβ. γυρ-ισόντα - μέρα, γυρ-ιση-
νύχτα.

γυρισηνύχτα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὗς. γύρ-ιση καὶ νύχτα.

Κατ' αἰτιατ. ἐπιρρηματ., τὴν ἐπομένην νύκτα. Πβ. γυ-
ρ-ισημέρα, γυρ-ισόντα - μέρα.

γυρισιά ἡ, Ἰων. (Κρήν.) γυρισία Καλαβρ. (Μπόβ.
Χωρίο Ροχούδ.) γυριδὰ Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) γυρ'σὰ
Λέσβ. ἀγυρ'σὰ Σκόπ. γυριστιά Θράκ. (Πλάγ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω. Ὁ τύπ. γυρ-ιστιὰ ἐξ ἐπιδρά-
σεως τοῦ ἐπιθ. γυρ-ιστός.

1) 'Επὶ πλεκτῶν, ὡς περικνημίδος, φανέλας κ.τ.τ., ἡ σειρὰ πλέξεως, ὡς διαγράφουσα κύκλον, γύρουν Λέσβ.: *Πλέξι δὲ γυρ'θές*. Πβ. γυρ'θὰ 1. 2) 'Εκαστον ἐκ τῶν πρὸς πλέξιν νημάτων τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μίαν θηλειὰν Θράκ. (Πλάγ.): *Πενήντα γυριστιές ἔκαναν ἓνα πᾶσμα* (= θηλειὰν νήματος). 3) Στροφή, καμπὴ Καλαβρ. (Μπόβ.) β) 'Η στροφή τῆς πέτρας τοῦ μύλου Πελοπ. (Κάμπος Λακων.) 4) 'Η περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Ἴων. (Κρήν.): *'Σ τὴ γυρισίᾳ τοῦ χρόνου θὰ ᾄωμε πάλι σταφύλια*. Συνών. γύριση 2. 5) 'Η ἐπάνοδος, ἡ ἐπιστροφή Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) Σκόπ.: *Νὰ σ' γέν' ἀγυρ'σὰ κακιά!* (νὰ σοὺ τύχη κακὴ ἐπιστροφή· ἀρά) Σκόπ.: *'Σ τὴν γυρισίᾳ ἔβγα, πιάε τὸ νερόν-ε* (= κατὰ τὴν ἐπιστροφήν πήγαινε, πάρε τὸ νερό) Χωρίο Ροχούδ.

γυρισίωνα ἡ, ἐνιαχ. γυρ'θῶνα Ἠπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὗς. γύριση. Διὰ τὸν σχηματισμὸν βλ. Γ. Χατζιδ., *Einleit.*, 143, MNE 2, 122.

1) Τὸ σημεῖον, ὅπου τὸ ὕδωρ ποταμοῦ ἢ πηγῆς διοχετεύεται εἰς αὐλάκα πρὸς ἄρδυσιν ἀγρῶν ἐνθ' ἄν. Συνών. δέση, δέσιμο. 2) Τὸ σημεῖον στροφῆς ἢ διακλαδώσεως ποταμοῦ, ὅπου συγκεντροῦνται ἰχθύες καὶ εἶναι κατάλληλον πρὸς ἀλίευσιν ἐνθ' ἄν.

γύρισμα τό, κοιν. καὶ Καππ. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γύρ'ζμα βόρ. ἰδιώμ. γύριμ-μα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γύριμ-μα Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) ὕρισμα Ἠπ. (Μαργαρ.) Κάσ. Νάξ. ('Απύρανθ.) γύρισμα Σαμοθρ. γύρισμαν Κύπρ. (Μένοικ. Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. Ριζοκάρπ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) Χίος (Πισπιλ.) γιούρισμα Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) γύριγμαν Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) γιούξισμα Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) γύρεμα Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)

Τὸ Βυζαντ. οὗς. γύρισμα. Διὰ τὴν ἀφομοίωσιν τοῦ σ: γύρισμα > γύριμ-μα βλ. G. Rohlf, *Gr. Stor.*, § 62. 'Ο τύπ. γύρισμα ν καὶ εἰς Ἀχιλλ. στ. 1308 (ἔκδ. Hessel, σ. 77).

1) Περιστροφή κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): *Τὸ γύρισμα τοῦ τροχοῦ - τῆς ἀνέμης - τοῦ μύλου - τῆς σβούρας κοιν.* Πάνω 'ς τὸ γύρισμα δοῦ μύλου ἔσπασαν ἀρεῖς (ἐνῶ ἐγύριζεν ὁ μύλος) Κῶς. *Μὲ τὰ γιουξίσματα ντι ἐλιούτσε τὸ καμπζι* (μὲ τὰς περιστροφὰς σου ἐξάλισθη τὸ παιδί) Μέλαν. || Φρ. Ὑπὸ τὸν τύπ. τὸ γύρισμα τοῦ ἀφαλοῦ εἰς τὴν δημόδιαν ἰατρικὴν ἢ θεραπείαν τῆς λύσεως, ὡς νομίζεται, τοῦ ὁμφαλοῦ διὰ περιστροφῆς αὐτοῦ διὰ τοῦ δείκτου τῆς δεξιᾶς χειρὸς πολλαχ. Συνών. τυλίξιμο. β) 'Η στροφή κατὰ τὴν ὄρχησιν Κρήτ. κ.ά. γ) Κατὰ πληθ., παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παῖδες, πλήττοντες διὰ τῆς παλάμης των ἐλαστικὴν σφαῖραν, στρέφονται περὶ ἑαυτούς, μέχρις ὅτου ἀναπηδήσῃ αὕτη ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ πλήξωσιν αὐτὴν ἐκ νέου Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) δ) 'Η κινηματογράφησις ἔργου σύνηθ.: *Τὸ γύρισμα τῆς ταινίας ἔγινε 'ς τὸν Πειραιᾶ.* ε) 'Η ἐπανάληψις στροφῆς, ἄσματος Σκυρ. κ.ά.—Λεξ. Ἠπίτ. στ) 'Ο ἐπώδης στίχος, ὡς ἐπαναλαμβάνόμενος Ἠπ. (Τσαμαντ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.) — Νουμάς 116,6 — Λεξ. Ἠπίτ. Περίδ.: *Δὲν ἔχ' καλὸ γύρ'ζμα αὐτὸ τὸ τραγοῦδ' Αἰτωλ. Φθιώτ. Συνών. τσάκισμα.* 2) 'Η ἄσκοπος περιφορὰ κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.): *Ἀφησε τὰ γυρίσματα 'ς τοὺς δρό-*

μους καὶ στρώσου 'ς τὴ δουλειὰ κοιν. Ἀτὰ τὰ γυρίσματα 'κ ἀγαπῶ ἄτα (δὲν μοῦ ἀρέσουν αὐτὰ τὰ τριγυρίσματα) Οἶν. 3) 'Η περιφορὰ ἱερᾶς εἰκόνης, ἡ λιτάνευσις Νίσυρ. 4) 'Η περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Αἴγιν. Βιθυν. (Κατιρ.) Ἠπ. Ἴος Κάσ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ.) Πόντ. ('Ινέπ.) Προπ. ('Αρτάκ. Κύζ.): *'Σ τὸ ὕρισμα τοῦ χρόνου θὰ βγάλῃ τὰ μαῦρα Ἀπύρανθ.* || Φρ. *Γύρισμα χρόνου* (κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος) Ἰνέπ. *Χρόνου γύρισμα* (ἐπὶ ἐργασίας συνεχιζομένης ἐπὶ πολλὰ ἔτη) Κύθηρ. *Γύρισμα χρόνου ἠθυμήθη* τὸ πούλλι τὴν εὐεργεσία (μετὰ ἓν ἔτος) Ἴος. 5) 'Η ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου μεταβολὴ καταστάσεως Αἴγιν. Ἠπ. Κάσ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Κρήτ. Πόντ. (Κύζ.) κ.ά. || Παροιμ.

Ἐχ' ὁ Θεὸς γυρίσματα, νὰ βγαίνουν τὰ χαρίσματα (ὁ χρόνος θὰ φέρῃ τὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις) Κύζ. Πβ. Γλυκᾶ στ. 368. «τὰ βόλια γυρισθῇ ἔχουν» BZ 7 (1898), 163.

Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα, νὰ πληρωθοῦν τὰ πείσματα (θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως) Ἠπ. Πβ. Κ. Δ. Παύλ., Ἐπιστ. Ρωμ. 12, 19 «ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος». || Ἄσμ.

Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα κ' οἱ μῆνες μερονύχτια καὶ τὰ ψαράκια τοῦ γιᾶλοῦ πιάνονται μὲ τὰ δίχτυα Αἴγιν.

Ἐχ' ὁ κιορὸς γυρίσματα κ' οἱ μῆνες μηνονλόγια καὶ τὰ ψαράκια τοῦ γιᾶλ-λοῦ πιάν-νονντιν μὲ τὰ λόγια Λιβύσσ.

*Ἐχει ὁ Θεὸς γυρίσματα, νὰ γιάνουν δὰ φτερά μου καὶ νὰ γυρίσω καὶ νὰ βρῶ πάλι τὰ πρωτινά μου Κρήτ. Πβ. τὸ Ὁμηρ. α 16 «περιπλομένων ἐνικυτῶν» καὶ Ἀριστοτ., Φυσικ. ἀκροασ. 223^b 25 «φασί... κύκλον εἶναι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα». 6) Ἐπιστροφή, ἐπάνοδος σύνηθ. καὶ Καππ. Καλαβρ. (Γαλλικ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): *'Σ τοῦ γύρ'ζμα πὺν γύρ'ζαν, νύχτουνσι καὶ δὲ γύρ'σαν 'ς τοῦ χοιριῶ Μακεδ.* ('Ανω Κώμ.) *'Σ τὸ γύριμ-μα, πρίτα ν' ἀριβέσ-σου 'ς τὸ Χωρίο Ροχούδι (πρίτα ν' ἀριβέσ-σου= πρὶν φθάσουν) Γαλλικ.* *'Σ τὸ γύρισμα νὰ μ' φέρετε τσιγάρα Χαβουτσ. Καλὰ διάφορα τσαὶ καλὸ γ-γύρισμα!* (καλὰ κέρδη καὶ καλὴν ἐπάνοδον· εὐχή) Κάσ. *Καλὰ γυρίσματα!* (εὐχή) Μακεδ. (Θεσσαλον.) || Ἄσμ.*

*Πουλλάκι, κάμε γύρισμα, πουλλάκι, ἔλα πίσον Εὐβ. (Κουρ.) Συνών. γυρισμός 1. β) Κατὰ πληθ., ἡ ἐπίσκεψις τῆς νύμφης εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν τὴν ὀγδόην ἀπὸ τοῦ γάμου ἡμέραν πολλαχ.: *Σὶ οὐχτὼ μέρ'ς μιτὰ κά-νονν οἱ νιουγάμπροι τὰ γυρίσματα 'ς τοῦ πατέρα ἀπ' τ' νύφ' Μακεδ.* (Βρία). Συνών. ἐπιστροφή. γ) 'Η ἀπόδοσις κτημάτων ἢ ἄλλου πράγματος δανειζομένου Στερελλ. (Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) 7) 'Ο ἐκ νέου σεξουαλικὸς ὀργασμὸς τῶν αἰγοπροβάτων ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν πρῶτον Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. Ροῖδ.) Πελοπ. (Τριφυλ.) κ.ά.: *Ἐφέτο τὸ γύρισμα τοῦ βροβατῶνε ἦταν ἄλλο πρᾶμα. Γυρίσανε κά-πον δέκα πρόβατα πὺν τὰ λέγαμε πὼς εἶναι γαστρωμένα Μαχαιρᾶδ. Ροῖδ.* 8) Εἰς τὴν γλώσσαν τῶν ραπτῶν, ἡ ραφὴ ὑφάσματος εἰς τὴν ἐτέραν ὅψιν τοῦ λόγῳ παλαιώσεως τῆς προσθίας πολλαχ.: *Τὸ κουστοῦμι σου θέλει γύρισμα κοιν.* 9) 'Η ἀποστροφή, τὸ ἀναποδογύρισμα Ἀλόνν. Ζάκ. Θεσσ. ('Αλμυρ.) Ἴων. (Κρήν.) Καλαβρ. (Γαλλικ. κ.ά.) Κρήτ. ('Αχεντρ. Νεάπ. κ.ά.) Κύθν. Κύπρ. (Μένοικ. Καλοπαναγιώτ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά.) Κῶς Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Χαλκιδ. κ.ά.) Νάξ. (Δαμαρ.) Πελοπ. (Δίβρ. Θουρ. Κάμπος Λακων. Κόρινθ. Λάλ. Μεγα-*

